

„Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel”

Purdă Grigore,
Drăgășani, Vâlcea

În iarna anului 2000 am mers la părintele Ghelasie în urma unei decepții în dragoste, vorba vine. Mă certasem cu prietena mea, iar eu nu găseam nici o rezolvare. Vreau să spun că nu știam nici cine era Părintele, nici despre faima ascetică a locurilor, dar simțeam o mare chemare înspre aceste locuri și simțeam în inima mea și în cugetul meu că aici și numai aici se află rezolvarea mea.

Pe undeva, adevărul e altul: una căutam eu, peste altceva am dat. De cum am sosit, ne întrebă un părinte pentru ce am venit. Eu îi spun în mare despre ce este vorba și părintele însărcinat cu primirea de oaspeți îmi spune scurt: „La spovedanie la părintele Ghelasie!”. „Spovedanie” – cuvânt care nu prea știam ce înseamnă, dar care mă liniștea oarecum. În fine, trec peste stilul avvei la spovedit: scurt, sec și la obiect – bărbătește într-un cuvânt.

Ceea ce m-a impresionat a fost gestul avvei de închinare la sfârșit pe capul meu aflat sub epitrahil (care era foarte tocit de mulțimea capetelor celor aflați sub el la Sf. Spovedanie). Nu a fost presărat ca și prin punctare, cum fac majoritatea preoților, ci parcă (nu parcă, ci aievea) a adus de undeva din înaltul cerului lumină, mi-a tăiat capul în patru și în secunda aia, în momentul acela m-au cuprins în 30 secunde „33 000” grade Celsius. Transpirasem, cred, câteva kilograme. A făcut acest gest nu presărat, repet, ci cu toată muchia palmei, apăsă și îndesat, de parcă voia să taie tot răul din rădăcină.

A simțit avva că se e ceva grav înlăuntrul meu și se dă o mare luptă. Dar în același timp am simțit și o mare ușurare. Iar spre sfârșit, după ce mi-a dat dezlegare, îmi zice: „Lasă-te de ea”. Dar eu, încăpățânat cum sunt, zic în mintea mea, „ce știe bă, boșorogul ăsta”, și-mi mai zic iarăși în minte: „zic ca el și fac ca mine”. La care se aude vocea Avvei, detonatoare: „Lasă-te bă de ea!”. Știa că mă durea când zicea asta, așa că tot el mi-a spus consolator: „Lasă, bă tată, că mai sunt fete”, și asta mă liniștea.

A trebuit să spună Avva a treia oară „Lasă-te, bă”, la care și acum, după atâția ani mă gândesc, cum a putut un boț de om de 10-15 kg să strige atât de tare la mine, căci numai din suflul vorbei am sărit 20-25 de cm și am dat cu umărul în tocul de la chilie. Avva știa că era o mare luptă în mine, și acum, mai pe urmă, am realizat că datorită rugăciunii sale am ajuns la Sf. Mănăstire a Frăsineilor.

Despre faptul că era văzător cu duhul nu mai are rost să spun, altfel ce căutam eu în ianuarie 2000, de unul singur mergând pe cărarea ce duce la Sf. Mănăstire. Așa cum a zis și părintele Paul, duhovnicul meu actual: „Bă frate Grigore, rugăciunea părintelui ne-a adus pe aici, nu noi l-am căutat pe el”. Și așa este. Cred că duhul avvei colinda prin toată țara asta Românească, iar pe cei cu tendințe suicidale, așa ca mine, cel decepționat, ne-a chemat la el pentru îndrumare și pentru a ne arăta calea cea dreaptă. Ar fi multe de spus, dar nu își au rostul și nici timpul pentru a monopoliza și pe alții poate cu lucruri care s-

au mai spus.

Am mai fost o a doua oară la spovedanie la Avva prin 2003, cu trei luni înainte de a trece la Domnul. Era grav bolnav datorită păcatelor noastre pe care ni le lua asupra sa, știind că nu suntem în stare să le ducem și nici nu vroiam. Pe drum, împreună cu alți tovarăși, fumasem. Cum intru în chilie, avva zice: „Phu, phu, ca dihorul miroși a tutun, fumași”, la care eu umilit, ce să mai zic: „Fumez, părinte”.

După nici o jumătate de an, un lucru era cert, puteam să las țigările fără nici cel mai mic efort (nu e și asta un dar?). Până atunci nu puteam, semn că avva s-a rugat pentru mine; dar nu mi-a făcut nici cea mai vagă urmă de morală, decât oarecum: „să le lași bă, să le lași”. Decât l-am auzit, ca pentru sine, cum se ruga în taină pentru mine lui Dumnezeu și Sfintei sale Maici, ca eu să mă pot vindeca de patima asta. Și acum, Slavă lui Dumnezeu, căci cu ajutorul Lui, prin rugăciunile Părintelui, am renunțat la această perversă, prostească și împuțită patimă.

La această a doua spovedanie petrecută în Săptămâna Luminată după Sfânta Înviere din primăvara anului 2003, eu m-am dus ca pentru mine, dar s-a întâmplat alt fapt. Așa era la Avva, unde dădeai și unde crăpa...

Eu încep, am făcut aia, aia și aia, la care Avva zice: „lasă bă tăticule asta, ai nepoți?”, la care eu răspund: „am, avva, doi”. Atunci avva îmi zice: „Bă, să le spui să mănca aia, aia și aia, că la voi în neam e drac puternic și, dacă nu faci asta, o să fie rău”.

I-am spus sorei mele, despre ai cărei copii era vorba, iar faptul că ea a ascultat ce i-am spus de la avva al meu i-a fost de folos. Nepoțica a intrat printre primii la facultate, iar nepotul, tot printre primii, la un liceu din oraș.

Eu nu eram pe atunci în relații bune cu sora și cumnatul meu, iar în momentul în care avva mi-a zis să le spun asta părinților copiilor, adică sorei mele, mie mi-a fost cam rușine să-i spun că sunt certat și nu prea vorbesc cu ea; că nu e o persoană prea duhovnicească și poate nu o să mă asculte sau poate o să mă ia în râs. La care avva, fiind văzător cu duhul, a zis: „Bă, tu zi-le că am zis eu”. Asta da putere în cuvânt.

După ce m-am întors din Sf. Mănăstire, m-am tot codit vreo două-trei săptămâni să-i spun sorei mele, dar la un moment dat mi-am luat inima în dinți și m-am dus la ea la serviciu. Menționez faptul că sora mea e oarece șefă cu cazurile sociale la Oficiul Plasării Forței de Muncă din orașul Drăgășani, deci un om cu oarecare pretenții de intelectual!

Am intrat la ea la servicii și am început: „Bă soru-mea, tu știi că eu mai merg prin Mănăstiri și acolo am un duhovnic care mi-a zis...” În secunda următoare, sora mea căuta disperată pix și hârtie ca să noteze ce mi-a zis părintele. Nici nu a mai trebuit să-i mai zic că a spus părintele asta... Numai ce a auzit că părintele mi-a zis să mănânce copiii aia și aia, a ascultat orbește.

Asta Da, zic și eu, putere în Cuvânt. Așa avea Avva, așa e și acum, și așa o să fie și-n veci. Cuvintele Avvei Ghelasie dăinuiesc mai mult decât statuile și au putere oriunde și în orice loc.